

N:o 235.

Af herr **H. Odencrants**, *angående ändring af 2 § 4 mom. tryckfrihetsförordningen.*

I motion till föregående års Riksdag hemställde jag om ett tillägg till 2 § 4 mom. tryckfrihetsförordningen, afseende grundlagsenligt rättsskydd för straffregister. Såsom jag då erinrade, har förslag om ett likartadt tillägg af Kongl. Maj:t framlagts vid 1896 års riksdag; och blef förslaget på tillstyrkan af konstitutionsutskottet utan diskussion af det årets Riksdag antaget såsom hvilande till grundlagsenlig behandling.

Då det förslaget förekom till slutligt afgörande vid 1897 års riksdag, godkändes det väl af Första Kammaren, men blef af Andra Kammaren förkastadt med 134 röster mot 77.

Vid 1898 års riksdag hemställde konstitutionsutskottet i anledning af motionen, att till här ofvan oförmälda moment i tryckfrihetsförordningen skulle fogas ett så lydande tillägg: — — — — och att ej heller utdrag af det i riket inrättade straffregister må meddelas i andra fall, än gällande lag utstakar. — — — —

Denna hemställan bifölls utan diskussion af Första Kammaren, men afslogs af Andra Kammaren med 110 röster mot 101.

Det synes af dessa omröstningssiffror framgå, att opinionen till förmån för straffregisterinstitutet äfven inom Andra Kammaren är i tillväxt. De skäl, som tala för inrättandet deraf, äro också af utsedde komiterade, Kongl. Maj:t, konstitutionsutskottet och flere ledamöter af Riksdagen så ofta uttalade, att det ej torde vara behöfligt att nu upprepa dem.

Såsom ett skäl för Riksdagen att nu å nyo taga frågan under behandling tillåter jag mig blott att åberopa, att 1898 års Riksdag i skrifvelse till Kongl. Maj:t den 13 maj anhållit, att Kongl. Maj:t täcktes taga i öfver-

vägande, huruvida vilkorlig straffdom lämpligen må vid ringare brott och förseelser i vår svenska rätt införas.

Då det derjemte från olika håll uttalats den åsigten, att den af Riksdagen sålunda önskade reformen förutsätter tillvaron af en sådan institution som ett straffregister, synes mig Riksdagen böra vidtaga de förberedande åtgärder, som äro af nöden för att få ett straffregister till stånd.

Om nu ett förslag till grundlagsändring förklaras hvilande, blif, såsom konstitutionsutskottets vice ordförande vid förra riksdagen framhöll, dess slutliga antagande beroende deraf, att vid samma riksdag, som det hvilande förslaget skulle godkännas, Riksdagen förut antager det förslag till lag om straffregister, som Kongl. Maj:t enligt 87 § regeringsformen då torde komma att framlägga.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag hemställa,

att Riksdagen ville antaga att hvila till grundlagsenlig behandling följande förslag till förändrad lydelse af 28 § 4 mom. tryckfrihetsförordningen:

4:o) — — — — — Att protokoll — —
— — — — — sexton skillingar.

Att ingen må tillåtas att i andra fall, än allmänna lagen och nu gällande författningar utstaka, meddela eller till tryck utlemna utdrag af kyrkoböcker eller andra självården och kyrkodisciplinen rörande handlingar i afseende på enskilda personers lefverne och seder, så vidt de lända dem till skada eller förklenande, och att ej heller utdrag af det i riket inrättade straffregister må meddelas i andra fall, än som genom en enligt 87 § regeringsformen stiftad lag bestämmes. Den häremot bryter, böte trettiofyra riksdaler sexton skillingar. — — —

Stockholm den 8 mars 1899.

H. Odencrants.